

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς: Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής,
κα. Τίνα Μπιρμπίλη

ΘΕΜΑ: Γιατί δεν υπήρξε συμμετοχή των Κυνηγετικών Οργανώσεων στη
διαμόρφωση του προτεινόμενου σχεδίου νόμου περί θήρας;

Η παντελής απουσία διαλόγου με τους θεσμικούς εκπροσώπους της κυνηγετικής δραστηριότητας, στο πλαίσιο της αναθεώρησης της νομοθεσίας περί θήρας, είναι ακατανόητη αλλά και αξιοπερίεργη. Ακατανόητη διότι το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, βάσει του οποίου διεξάγεται η κυνηγετική δραστηριότητα στην Ελλάδα, είναι συμμορφωμένο με τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με πλήθος αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, που πρόσφατα έχουν κριθεί και δικαιωθεί τελεσιδίκως. Συνεπώς, το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο είναι σύγχρονο και συνεισφέρει στην προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, της πανίδας και χλωρίδας, των υδροβιότοπων, αλλά και της ενίσχυσης των αρχών της συλλογικότητας και της κοινωνικής συνοχής. Η δε απουσία πρόσκλησης και συμμετοχής σε οποιασδήποτε μορφής διάλογο μεταξύ του αρμόδιου Υπουργείου και των θεσμικών φορέων εκπροσώπησης της θηρευτικής δραστηριότητας, αποτελεί σημείο που εγείρει πολλά αξιοπερίεργα ερωτηματικά ως προς τις πραγματικές σκοπιμότητες των όποιων αλλαγών επί ενός ισορροπημένου, με βάση και τα Ευρωπαϊκά δεδομένα, θεσμικού πλαισίου.

Η κυνηγετική δραστηριότητα στην Ελλάδα σήμερα αφορά άμεσα 230.000 άτομα, συνεισφέρει πάνω από € 1 δις στην Εθνική Οικονομία, διατηρεί τουλάχιστον 10.000 θέσεις απασχόλησης, ενισχύει τις τουριστικές και περιηγητικές δραστηριότητες και κατά κανόνα στηρίζει τις μειονεκτικότερες περιοχές της ελληνικής περιφέρειας.

Οι κυνηγετικές οργανώσεις στην Ελλάδα, με αποκλειστικά δικούς τους πόρους, σήμερα συντηρούν πολλές δραστηριότητες που η πολιτεία αδυνατεί να καλύψει, με απτά τα θετικά αποτελέσματά τους στο φυσικό περιβάλλον. Έτσι, η Ομοσπονδία Θηροφυλακής, οι δραστηριότητες πυροπροστασίας των δασών, αλλά και πολλές άλλες δραστηριότητες των Κυνηγετικών Οργανώσεων, με τη συνεχή στήριξη της Κυνηγετικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος και των περιφερειακών Κυνηγετικών Ομοσπονδιών, προσφέρουν ένα αναντικατάστατο έργο στην οικονομία, την κοινωνική συνοχή, αλλά και στο περιβάλλον της ελληνικής υπαίθρου, ιδίως σήμερα που τα αποτελέσματα της οικονομικής κρίσης και της συναφούς αβεβαιότητας γίνονται ακόμα εντονότερα.

Συνεπώς και με δεδομένο ότι κανένα θεσμικό όργανο δεν κλήθηκε να συζητήσει για την αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου που προφανώς επιτρέπει τη μη-κερδοσκοπική συνεισφορά οργανώσεων πολιτών, η όποιες αλλαγές δεν είναι κατανοητές.

Με βάση τα παραπάνω δεδομένα,

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο πρώτων Βουλευτής

1. Γιατί αννοήθηκαν παντελώς οι θεσμικοί φορείς εκπροσώπησης της
θηρευτικής δραστηριότητας στον κοινωνικό διάλογο που θα έπρεπε να
συνδεύει την όποια συσπαστική αλλαγή;
2. Υπάρχει κάποια ειλημένη απόφαση για την κατάργηση των
αναγνωρισμένων αντιπροσωπευτικών οργάνων της κυνηγετικής
δραστηριότητας, που προβλέπονται από την υφιστάμενη νομοθεσία;
3. Για ποιο λόγο γίνονται οι όποιες αλλαγές και με ποιους σκοπούς;

Ερωτάται ο κ. Υπουργός